

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (šesto vijeće)

15. rujna 2016.*

„REACH – Naknada za registraciju tvari – Smanjenje odobreno mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima – Pogreška u izjavi o veličini poduzetnika – Preporuka 2003/361/EZ – Odluka kojom se određuje upravna pristojba – Utvrđivanje veličine poduzeća – Ovlast ECHA-e – Obveza obrazlaganja“

U predmetu T-620/13,

Marchi Industriale SpA, sa sjedištem u Firenci (Italija), koji zastupaju M. Baldassarri i F. Donati, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske agencije za kemikalije (ECHA), koju su zastupali M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka i E. Maurage, zatim M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka i E. Maurage, u svojstvu agenata, uz asistenciju C. Garcie Molyneuxa, odvjetnika,

tuženika,

povodom, s jedne strane, zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke ECHA-e SME (2013) 3747 od 19. rujna 2013. kojom se utvrđuje da tužitelj ne ispunjava uvjete za smanjenje naknade predviđene za srednja poduzeća i kojom mu se određuje upravna pristojba, i, s druge strane, zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje računa koje je izdala ECHA nakon donošenja odluke SME(2013) 3747,

OPĆI SUD (šesto vijeće),

u sastavu: S. Frimodt Nielsen, predsjednik, F. Dehousse (izvjestitelj) i A. M. Collins, suci,

tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 16. prosinca 2015.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: talijanski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj Marchi Industriale SpA registrirao je 20., 22., 23. i 25. studenoga više tvari u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.).
- 2 Tijekom postupka registracije tužitelj je naveo da je on „srednje poduzeće” u smislu Preporuke Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, str. 36.). Zahvaljujući toj izjavi smanjena mu je naknada koja se treba platiti za svaku prijavu za registraciju, kako je predviđena člankom 6. stavkom 4. Uredbe br. 1907/2006. U skladu s člankom 74. stavkom 1. te uredbe, ta je naknada bila definirana Uredbom Komisije (EZ) br. 340/2008 od 16. travnja 2008. o naknadama i pristojbama plativima Europskoj agenciji za kemikalije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 (SL L 107, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 25., str. 283.). Prilog I. Uredbi br. 340/2008 sadržava iznose naknada koje se plaćaju za prijave za registraciju podnesene na temelju članka 6. Uredbe br. 1907/2006 kao i smanjenja naknada odobrena mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima. Nadalje, prema članku 13. stavku 4. Uredbe br. 340/2008, ako fizička ili pravna osoba koja tvrdi da ima pravo na smanjenje ili oslobađanje od plaćanja neke naknade ne može dokazati da ima pravo na takvo smanjenje ili oslobađanje, Europska agencija za kemikalije (ECHA) zaračunava puni iznos naknade ili pristojbe, kao i upravnu pristojbu. S tim u vezi, Upravni odbor ECHA-e 12. studenoga 2010. donio je Odluku MB/D/29/2010 o klasifikaciji usluga za koje se zaračunavaju pristojbe (u daljnjem tekstu: Odluka MB/D/29/2010). U članku 2. i tablici 1. iz Priloga toj odluci, kako je izmijenjena Odlukom Upravnog odbora ECHA-e MB/21/2012/D od 12. veljače 2013. navedeno je da upravna pristojba iz članka 13. stavka 4. Uredbe br. 340/2008 iznosi 19 900 eura za veliko poduzeće, 13 900 eura za srednje poduzeće i 7960 eura za malo poduzeće.
- 3 ECHA je 20., 22., 23. i 25. studenog 2010. izdala šest računa, svaki na iznos od 16 275 eura. Taj iznos u skladu s Prilogom I. Uredbi br. 340/2008, u verziji koja se primjenjivala u trenutku nastanka činjenica, odgovarao je iznosu naknade za srednje poduzeće, u okviru zajedničke prijave, za tvari u količini iznad 1000 tona.
- 4 ECHA je 24. kolovoza 2012. pozvala tužitelja da podnese određen broj dokumenata kako bi provjerila izjavu kojom je on naveo da je srednje poduzeće.
- 5 ECHA je 19. rujna 2013. nakon razmjene dokumenata i elektroničke pošte donijela Odluku SME(2013) 3747 (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). U toj odluci ECHA je zaključila da je tužitelja trebalo smatrati velikim poduzećem i da je trebao platiti odgovarajuću naknadu. U tim okolnostima, ECHA je izvijestila tužitelja da će mu poslati račune za razliku između prvotno plaćenih naknada i stvarno dugovanih naknada te račun od 19 900 eura za plaćanje upravne pristojbe.
- 6 Tužitelj je 10. listopada 2013. protiv pobijane odluke podnio žalbu Žalbenoj komisiji ECHA-e na temelju članaka 91. i 92. Uredbe br. 1907/2006.
- 7 Žalbena Komisija ECHA-e je 2. travnja 2014. odlučila prekinuti postupak koji se pred njom vodio do donošenja odluke Općeg suda u ovom postupku.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 8 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 22. studenoga 2013. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak. Tužba je dio grupe povezanih predmeta.
- 9 U prvom predmetu iz te grupe donesena je poništavajuća presuda od 2. listopada 2014. *Spraylat/ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 10 Dana 8. siječnja 2015., u okviru mjera upravljanja postupkom iz članka 64. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., stranke su bile pozvane dati svoja očitovanja o mogućoj relevantnosti presude od 2. listopada 2014., *Spraylat/ECHA* (T-177/12, Zb., EU:T:2014:849) za predmetni spor i odgovoriti na jedno pitanje. Stranke su u dodijeljenom roku udovoljile tom zahtjevu.
- 11 Na prijedlog suca izvjestitelja Opći sud (šesto vijeće) odlučio je 16. listopada 2015. otvoriti usmeni postupak te u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih u članku 89. njegova poslovnika pozvao stranke da pisano odgovore na jedno pitanje i da podnesu određene dokumente. Stranke su tim zahtjevima udovoljile u određenom roku.
- 12 Stranke su na raspravi 16. prosinca 2015. iznijele svoja izlaganja i odgovore na usmena pitanja Općeg suda.
- 13 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi i stoga proglasi nevaljanom pobijanu odluku tako da navedenoj odluci oduzme sve učinke, što uključuje i poništenje računa izdanih za naplatu viših naknada i navodno dugovanih novčanih kazni.
- 14 Tužitelj je na raspravi odustao od svojeg zahtjeva za poništenje računa izdanih u skladu s pobijanom odlukom, što je uneseno u zapisnik.
- 15 ECHA od Općeg suda zahtijeva da:
  - odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Nadležnost Općeg suda

- 16 ECHA ističe da Žalbena komisija nije nadležna odlučivati u ovom sporu, koji je i njoj podnesen, jer pobijana odluka nije vrsta odluke protiv koje se može podnijeti žalba toj komisiji.
- 17 Tužitelj ističe da ova tužba nikako ne podrazumijeva da je on povukao žalbu koju je uložio Žalbenoj komisiji ECHA-e. Tužitelj je na raspravi također napomenuo da smatra Opći sud nadležnim za rješavanje ovog spora.
- 18 Treba podsjetiti da članak 94. stavak 1. Uredbe br. 1907/2006 propisuje da se „odluka Žalbene komisije odnosno – u slučaju odluka kod kojih ne postoji pravo žalbe potonjoj – odluka [ECHA-e] može [...] osporavati u postupku pred Općim sudom ili Sudom, u skladu s člankom [263. UFEU-a]”.
- 19 Članak 91. stavak 1. Uredbe br. 1907/2006 u tom pogledu propisuje da se „žalba može izjaviti protiv odluka koje [ECHA] donosi na temelju članka 9., članka 20., članka 27. stavka 6., članka 30. stavaka 2. i 3. i članka 51.” žalbenom vijeću.

- 20 Međutim, pobijana odluka nije donesena na temelju odredbi navedenih u članku 91. stavku 1. Uredbe br. 1907/2006, već na temelju članka 13. stavka 4. Uredbe br. 340/2009 i članaka 2. i 4. Odluke MB/D/29/2010. Valja istaknuti da ni Uredba br. 340/2008 ni Odluka MB/D/29/2010 nisu usvojene uz primjenu odredbi iz članka 91. stavka 1. Uredbe br. 1907/2006.
- 21 Osim toga, valja istaknuti da se odredbe članaka 9., 27., 30. i 51. Uredbe br. 1907/2006, o kojima govori članak 91. stavak 1. iste uredbe, odnose na odluke koje nisu u vezi s naknadom koju trebaju platiti poduzeća podnositelji registracije.
- 22 Što se tiče članka 20. Uredbe br. 1907/2006, on govori o „obvezama [ECHA-e]”. Stavak 5. tog članka propisuje: „Na odluke [ECHA-e] iz stavka 2. [ovog] članka može se izjaviti žalba, u skladu s člancima 91., 92. i 93.” Uredbe br. 1907/2006. Stavak 2. tog članka govori o provjeri „potpunosti” svake registracije koju obavlja ECHA, što uključuje plaćanje registracijske naknade. Međutim treba istaknuti da navedena provjera „ne uključuje procjenu kvalitete niti prikladnosti dostavljenih podataka i obrazloženja”. Nadalje, članak 20. stavak 2. treći i četvrti podstavak Uredbe br. 1907/2006 predviđa da, „ako je registracija nepotpuna” i ako „podnositelj registracije ne upotpuni registraciju u zadanom roku”, ECHA „odbacuje registraciju”. Međutim, u ovom slučaju, uz to što se pobijana odluka ne temelji na članku 20. stavku 2. Uredbe br. 1907/2006, ona se ne temelji ni na odbijanju registracije predmetne stvari.
- 23 Prema tome, uzevši u obzir sve navedene elemente, valja zaključiti da je Opći sud nadležan za odlučivanje o ovoj tužbi, bez obzira na žalbu protiv pobijane odluke koju je tužitelj podnio i Žalbenoj komisiji ECHA-e (vidjeti u tom smislu rješenje od 16. rujna 2015., Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, t. 16. do 22.).

Meritum

- 24 Tužitelj u prilog svojoj tužbi ističe dva tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temelji se na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke. Drugi tužbeni razlog temelji se u biti na pogrešci u ocjeni činjenica ovog slučaja.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke.

- 25 Tužitelj smatra da ECHA, bez obzira na detaljna i dokumentirana očitovanja koja je iznio, uopće nije uzela u obzir njegove argumente. ECHA osobito nije uzela u obzir obrazloženja tužitelja iz njegova dopisa od 8. srpnja 2013. Tužitelj navodi da ne može razumjeti ECHA-ine razloge za donošenje pobijane odluke. ECHA-ino upućivanje u njezinim podnescima na dopis od 5. rujna 2013. ne mijenja taj zaključak. Tužitelj osobito ističe da je on u svojem dopisu od 8. srpnja 2013. naveo da ne treba uzeti u obzir podatke koji se odnose na društvo Esseco Group Srl. Međutim, ECHA u svojem dopisu od 5. rujna 2013. nije odgovorila na argumente tužitelja. Osim toga, upućivanje na značajan broj priloga u pobijanoj odluci otežava razumijevanje razloga kojima se vodila ECHA pri donošenju odluke.
- 26 ECHA osporava tužiteljeve argumente.
- 27 Treba podsjetiti da iz sudske prakse proizlazi da obrazloženje propisano člankom 296. UFEU-a mora odgovarati naravi akta o kojemu je riječ i da mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela akt kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere i nadležnom sudu omogućilo provođenje nadzora. Kada je riječ osobito o obrazloženju pojedinačnih odluka, cilj je obveze obrazlaganja takvih odluka, osim da omogući sudski nadzor, da zainteresiranoj osobi pruži dostatne podatke na temelju kojih ona može utvrditi je li takva odluka zahvaćena pogreškom zbog kojih se može osporavati njezina valjanost. Štoviše, obvezu obrazlaganja treba ocjenjivati ovisno o okolnostima slučaja, osobito o sadržaju akta u pitanju, naravi razloga koji su navedeni i interesu koji bi adresati akta ili druge osobe na koje se akt izravno i osobno

odnosi mogli imati za dobivanje objašnjenja. U obrazloženju nije potrebno navesti sve relevantne činjenične i pravne elemente jer se pitanje udovoljava li obrazloženje nekog akta zahtjevima iz članka 296. UFEU-a mora ocijeniti uzimajući u obzir ne samo njegov tekst, već i njegov kontekst i ukupnost pravnih pravila koja uređuju pitanje o kojem je riječ (vidjeti presudu od 19. ožujka 2015., Dole Food i Dole Fresh Fruit Europe/Komisija, C-286/13 P, EU:C:2015:184, t. 93. i 94. i navedenu sudsku praksu).

- 28 Osim toga, valja istaknuti da i Uredba br. 1907/2006 u članku 3. i Uredba br. 340/2008 u uvodnoj izjavi 9. i članku 2., kako bi definirale mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća, upućuju na Preporuku 2003/361.
- 29 Preporuka 2003/361 sadržava Prilog čija se glava I. odnosi na „[d]efiniciju mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća koju je usvojila Komisija”. Članak 2. te glave naslovljen je „broj zaposlenika i financijski pragovi koji definiraju kategorije poduzeća”.
- 30 U slučaju samostalnog poduzetnika, odnosno poduzetnika kojeg se ne smatra „partnerskim poduzetnikom” ili „povezanim poduzetnikom” u smislu članka 3. stavaka 2. i 3. Priloga Preporuci 2003/361, utvrđivanje podataka, uključujući broja zaposlenika, vrši se samo na temelju financijskih izvještaja tog poduzetnika, u skladu s člankom 6. stavkom 1. tog Priloga.
- 31 U slučaju poduzetnika koji ima partnerske ili povezane poduzetnike, utvrđivanje podataka, uključujući broj zaposlenika, vrši se na temelju financijskih izvještaja i ostalih podataka poduzetnika ili, ako postoje, konsolidiranih financijskih izvještaja poduzetnika ili konsolidiranih financijskih izvještaja u koje je poduzetnik uključen konsolidacijom, u skladu s člankom 6. stavkom 2. prvim podstavkom Priloga Preporuci 2003/361. Tim podacima treba na temelju članka 6. stavka 2. drugog i trećeg podstavka Priloga Preporuci 2006/361 pridodati, s jedne strane, podatke partnerskih poduzetnika (koji su neposredno uzlazni ili silazni u odnosu na predmetnog poduzetnika) proporcionalno postotku udjela u kapitalu ili udjelu u glasačkim pravima, pri čemu se primjenjuje viši od ta dva postotka, i, s druge strane, 100 % podataka poduzetnika izravno ili neizravno povezanih s predmetnim poduzetnikom a koji još nisu konsolidacijom uključeni u financijske izvještaje.
- 32 Za primjenu članka 6. stavka 2. Priloga Preporuci 2003/361, podaci poduzetnikâ koji su partneri predmetnog poduzetnika proizlaze iz financijskih izvještaja i drugih podataka, konsolidiranih, ako postoje, kojima je pridodano 100 % podataka poduzetnikâ koji su povezani s tim partnerskim poduzetnicima, osim ako su njihovi podaci već bili uključeni konsolidacijom, i to na temelju članka 6. stavka 3. prvog podstavka Priloga Preporuci 2003/361. Podaci poduzetnikâ koji su povezani s tim partnerskim poduzetnicima proizlaze iz njihovih financijskih izvještaja i ostalih podataka, konsolidiranih, ako postoje. Njima se proporcionalno pridodaju podaci eventualnih poduzetnika koji su partneri tim povezanim poduzetnicima, koji su neposredno uzlazni ili silazni u odnosu na njih, ako već nisu bili uključeni u konsolidirane financijske izvještaje, u omjeru koji je barem jednak postotku udjela u kapitalu ili udjela u glasačkim pravima, pri čemu se primjenjuje viši od ta dva udjela, i to na temelju članka 6. stavka 3. drugog podstavka Priloga Preporuci 2003/361.
- 33 U ovom slučaju, ECHA je utvrdila u pobijanoj odluci da tužitelj ima 250 ili više zaposlenika, ukupni godišnji promet viši od 50 milijuna eura i ukupnu godišnju bilancu višu od 43 milijuna eura. ECHA je na temelju toga zaključila da se tužitelja ne može smatrati srednjim poduzetnikom.
- 34 ECHA-in izračun je detaljno prikazan u izvješću priloženom pobijanoj odluci. ECHA je u to izvješće uključila podatke poduzetnika klasificiranih kao „povezanih” (Crosfield Italia Srl) i „partnerskih” (Marfin Srl i Esseco Group) i u nastavku ih u cijelosti ili djelomično pridodala podacima tužitelja. ECHA je u odnosu na poduzetnike klasificirane kao „partnerske” osobito uzela u obzir 49,9995 % podataka Esseco Groupa. Tužitelj je u dopisu ECHA-i 8. srpnja 2013. osporio uzimanje u obzir podataka Esseco Groupa.

35 Prije svega, treba se podsjetiti na koji je način tužitelj bio povezan s drugim poduzetnicima u vrijeme nastanka činjenica relevantnih za postupak. Tužitelj je prije svega bio povezan s društvom Crosfield Italia, jer je imao većinski udio u njegovom temeljnom kapitalu. Tužitelj je zatim bio partner društvu Marfin (koje je držalo 25 - 50 % temeljnog kapitala tužitelja) i društvu Essemar SpA (čijih je 25 - 50 % temeljnog kapitala držao tužitelj). Osim toga, prema mišljenju ECHA-e, društvo Essemar bilo je povezano s Esseco Groupom jer je taj poduzetnik formalno imao većinski udio u temeljnom kapitalu i stoga većinska glasačka prava dioničara u društvu Essemar, što je tužitelj priznao na raspravi.

36 Na prvom mjestu, kada je riječ o uzimanju u obzir podataka društava Crosfield Italia i Marfin, izvješće priloženo pobijanoj odluci omogućavalo je tužitelju upoznavanje s razlozima za donošenje navedene odluke, uzimajući u obzir osobito relevantne odredbe Preporuke 2003/361. Iz tih odredbi i elemenata ovog predmeta jasno proizlazi da je ECHA uzela u obzir sve podatke društva Crosfield Italia u dijelu u kojem je taj poduzetnik bio povezan s tužiteljem (u skladu s člankom 6. stavkom 2. trećim podstavkom Priloga Preporuci 2003/361) i razmjerno uzela u obzir podatke društva Marfin u dijelu u kojem je to društvo bilo partner tužitelju (u skladu s člankom 6. stavkom 2. drugim podstavkom Priloga Preporuci 2003/361). Tužitelj u ovoj tužbi uostalom posebno ni ne osporava samo uzimanje u obzir podataka tih poduzeća.

37 Na drugom mjestu, kada je riječ o uzimanju u obzir podataka Esseco Groupa, koje je tužitelj osporio u upravnom postupku i koje je osobito predmet ove tužbe, ECHA se tužitelju očitovala na način da je u dopisu od 5. rujna 2013. pojasnila da je Esseco Group povezan s društvom Essemar, koje je bilo tužiteljev partnerski poduzetnik. ECHA je također navela na temelju čega je zaključila da je Esseco Group povezan s društvom Essemar. ECHA je prije obrazlaganja da je trebalo uzeti u obzir činjenicu da su podaci društva Essemar uključeni u konsolidirane financijske izvještaje Esseco Groupa među ostalim na temelju članka 6. stavka 3. Priloga Preporuci 2003/361 navela kako slijedi:

„[P]odaci poduzetnika koji je partner [u ovom slučaju društva Essemar] predmetnog poduzetnika [u ovom slučaju tužitelja] proizlaze iz financijskih izvještaja i ostalih podataka, konsolidiranih, ako postoje. Njima se pridodaje 100 % podataka poduzetnikâ koji su povezani s tim partnerskim poduzetnikom [Esseco Group], osim ako su njihovi podaci već uključeni konsolidacijom. Stoga s obzirom na to da je u vašem slučaju Esseco Group bio povezan s društvom Essemar koje je partnersko društvo [tužitelja], podaci Esseco Groupa trebaju se uzeti u obzir pri sastavljanju sveukupnih podataka [tužitelja].”

38 Iz toga proizlazi da je tužitelj mogao razumjeti razloge kojima se vodila ECHA pri izračunu njegove veličine, osobito u dijelu koji se odnosio na uzimanje u obzir podataka Esseco Groupa. Tužitelj je osobito mogao razumjeti razloge zbog kojih je ECHA zaključila da je Esseco Group poduzetnik povezan s društvom Essemar. Osim toga, tužitelj je mogao razumjeti da su podaci Esseco Groupa uzeti u obzir za izračun njegove veličine jer je prema mišljenju ECHA-e Esseco Group bio poduzetnik povezan s tužiteljevim partnerskim poduzetnikom (Essemar). Tužitelj je također mogao razumjeti to da je ECHA za uzimanje u obzir podataka Esseco Groupa odlučila primijeniti članak 6. stavak 3. Priloga Preporuci 2003/361 koji propisuje da „podaci poduzetnikâ koji su partner predmetnog poduzetnika proizlaze iz njihovih financijskih izvještaja i njihovih drugih podataka, konsolidiranih, ako postoje, kojima se dodaje 100 % podataka poduzetnikâ koji su povezani s tim partnerskim poduzetnicima, osim ako su njihovi podaci već uključeni konsolidacijom”. Naposljetku, s obzirom na to da su konsolidirani financijski izvještaji Esseco Groupa prema mišljenju ECHA-e uključivali podatke društva Essemar, tužitelj je mogao razumjeti da je uzimanje u obzir podataka Esseco Groupa u visini od 49,9995 % odražavalo, s jedne strane, uzimanje u obzir podataka društva Essemar u visini tužiteljeva udjela u temeljnom kapitalu i, s druge strane, uzimanje u obzir podataka Esseco Groupa (također u visini tužiteljeva udjela u temeljnom kapitalu društva Essemar).

39 Stoga, ne dovodeći u pitanje argumente tužitelja iznesene u okviru drugog tužbenog razloga, treba zaključiti da pobijana odluka udovoljava zahtjevu iz članka 296. UFEU-a da bude obrazložena.

40 Stoga je prvi tužbeni razlog potrebno odbiti kao neosnovan.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni činjenica.

41 Prema mišljenju tužitelja, ECHA je pogrešno zaključila da su tužitelj i Esseco Group partnerski poduzetnici. Zbog toga su podaci Esseco Groupa uzeti u obzir pri utvrđivanju veličine tužitelja. Međutim, Esseco Group nije ni u kakvoj vezi, čak niti neizravnoj, s tužiteljem. Tužitelj iznosi, pozivajući se na talijansko zakonodavstvo kojim se primjenjuje Preporuka 2003/361, da Esseco Group ima većinski udio u temeljnom kapitalu društva Essemar, dok preostali udio ima tužitelj. Esseco Group međutim nema većinski udio glasačkih prava u društvu Essemar, na temelju pisanih ugovora sklopljenih između njegovih članova društva. Niti Esseco Group niti društvo Essemar nisu izvršavali glasačka prava u tužitelju. Stoga podatke Esseco Groupa nije trebalo uzeti u obzir za utvrđivanje veličine tužitelja. Moglo se uzeti u obzir samo podatke društva Essemar, partnerskog društva tužitelja. U tim okolnostima ECHA nije trebala kvalificirati tužitelja kao velikog poduzetnika.

42 Tužitelj u replici ističe da nije prihvatljivo ECHA-ino tumačenje izneseno u obrani, čak i ako bi se moglo smatrati osnovanim na temelju teksta odredbe o kojoj je riječ. Naime, to tumačenje dovelo bi do uzimanja u obzir podataka o poduzetnicima koji nisu u vlasništvu predmetnog poduzetnika čak ni neizravno. Prema mišljenju tužitelja, predmetne odredbe trebalo bi tumačiti na način da znače da se podaci predmetnoga poduzetnika trebaju pridodati, proporcionalno postotku udjela, podacima poduzetnikâ u vlasništvu partnerskih poduzetnika ili poduzetnika povezanih s predmetnim poduzetnikom, a ne podacima poduzetnikâ koji drže udjele u partnerskim poduzetnicima ili poduzetnicima koji su povezani s predmetnim poduzetnikom. Ne dovodeći u pitanje to tumačenje, tužitelj podsjeća da Esseco Group nema većinski udio glasačkih prava u društvu Essemar. Podredno, tužitelj tvrdi da je pri utvrđivanju njegove veličine ECHA pogriješila kada je odlučila pridodati 100 % podataka Esseco Groupa. ECHA se trebala ograničiti na pridodavanje podataka Esseco Groupa podacima društva Essemar, a nakon toga na njihovo pridodavanje podacima tužitelja proporcionalno udjelu koji on drži u društvu Essemar.

43 ECHA osporava tužiteljeve argumente.

44 Kao prvo, treba istaknuti da tužitelj ne osporava ECHA-in zaključak prema kojem su društvo Essemar i tužitelj „partnerski” poduzetnici u smislu članka 3. stavka 2. Priloga Preporuci 2003/361.

45 Kao drugo, istina je da je ECHA u izvješću priloženom pobijanoj odluci navela partnerske poduzetnike tužitelja, uključujući u to izvješće i Esseco Group, iako taj poduzetnik nije bio partnerski poduzetnik tužitelja, u smislu preporuke 2003/361. Međutim, iz teksta ECHA-ina dopisa od 5. rujna 2013. proizlazi da je preuzet tekst članka 6. stavka 3. prvog podstavka Priloga Preporuci 2003/361 i da je ta odredba primijenjena u ovom predmetu.

46 Kao treće, suprotno navodima tužitelja, iz izvješća priloženog pobijanoj odluci proizlazi da su podaci Esseco Groupa uzeti u obzir isključivo proporcionalno udjelu koji tužitelj drži u kapitalu društva Essemar. Tužitelj u replici uostalom priznaje da je takvo proporcionalno pridodavanje bilo moguće.

47 Kao četvrto, tužiteljevi argumenti prema kojima Esseco Group nema većinski udio glasačkih prava u društvu Essemar nisu ničim dokazani. Iz dokaza priloženih tijekom rasprave osobito proizlazi da su Esseco Group i tužitelj aktom od 30. ožujka 2004. odlučili osnovati zajedničko društvo, odnosno Essemar, u kojem je svaka strana držala polovicu temeljnog kapitala. Iz pisanog sporazuma od 9. studenoga 2006. između Esseco Groupa i tužitelja također proizlazi da je, s jedne strane, tužitelj ustupio Esseco Groupu 0,0005 % udjela u temeljnom kapitalu društva Essemar i, s druge strane, da tužitelj ima pravo opcije za kupnju 0,0005 % temeljnog kapitala Essemara. Iz toga proizlazi da je Esseco Group u trenutku registracije stvari kod ECHA-e imao većinski udio u kapitalu društva Essemar, odnosno 50,0005 %, što je tužitelj i priznao tijekom rasprave. Uz to, ništa drugo ne upućuje

na zaključak da Esseco Group nije imao većinski udio glasačkih prava u društvu Essemar. Činjenica da tužitelj ima pravo opcije za kupnju 0,0005 % udjela u temeljnom kapitalu društva Essemar ne može promijeniti taj zaključak jer on tu opciju nije iskoristio. Tužitelj je uostalom na raspravi priznao da je Esseco Group s obzirom na držanje većinskog udjela u kapitalu društva Essemar formalno imao većinski udio glasačkih prava u tom društvu.

- 48 Kao peto, kada je riječ o tužiteljevu tumačenju Priloga Preporuci 2003/361 i, osobito, njegova članka 6., ono očito odstupa od uobičajenog smisla riječi korištenih u toj preporuci te se stoga ne može prihvatiti (vidjeti analogijom presudu od 1. listopada 1998., Ujedinjena Kraljevina/Komisija, C-209/96, EU:C:1998:448, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 49 S obzirom na naprijed navedeno, nijedan element koji je iznio tužitelj ne dozvoljava zaključak da je ECHA pogriješila pri ocjeni njegove veličine.
- 50 Zaključno, drugi tužbeni razlog i stoga tužbu u cijelosti valja odbiti kao neosnovane.

Troškovi

- 51 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova sukladno ECHA-inu zahtjevu.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (šesto vijeće),

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Nalaže se Marchi Industriale SpA snošenje troškova.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 15. rujna 2016.

Potpisi